

gens de EC niet alleen de wettigheid van de steunmaatregelen hebben getoetst, maar ook de opportuniteit. Ook zou het Gerecht hebben gedwaald ten aanzien van de financiering van de vrijwillige interventie. Het Hof merkt allereerst op dat het enkel bevoegd is te onderzoeken of het nationale recht onjuist is opgevat door het Gerecht. Vervolgens oordeelt het dat hiervan geen sprake is. Daarmee worden beide middelen van de EC ongegrond verklaard. De nietigverklaring van het besluit van de EC van 23 december 2015 door het Gerecht blijft hiermee in stand.

12. Ik kom tot een afronding. Waarom is dit arrest nu zo belangrijk? Ten eerste is het vanuit didactisch oogpunt van belang. Door het Hof wordt, in navolging van het Gerecht, nader uitgelegd wanneer een steunmaatregel door een privaatrechtelijke entiteit kan kwalificeren als staatssteun. Ten tweede is het vanuit politiek oogpunt van belang. Als een depositogarantiestelsel kan interveniëren om het falen van een bank te voorkomen zonder dat dit kwalificeert als staatssteun, zijn ook de *burden sharing*-vereisten onder het staatssteunkader niet van toepassing. Dat betekent dat aandeelhouders en junior schuldeisers niet hoeven bij te dragen als een depositogarantiestelsel intervenueert. Ook wordt in dat geval niet de toepassing van de resolutieprocedure getriggerd. Met andere woorden, een depositogarantiestelsel kan via een vrijwillige interventie, mits die niet kwalificeert als staatssteun, voorkomen dat een bank in resolutie wordt geplaatst en dat aandeelhouders en junior schuldeisers van een bank moeten bijdragen indien een bank faalt. Of een interventie door een depositogarantiestelsel kwalificeert als staatssteun of niet, zal echter steeds op basis van de relevante feiten en omstandigheden moeten worden beoordeeld. In het laatste kwartaal van 2021 wordt het voorstel van de EC tot herziening van de BRRD, verordening (EU) nr. 806/2014 (SRM-verordening) en DGS-richtlijn verwacht. Het zou goed voor de praktijk zijn als deze uitspraak wordt meegenomen in dit voorstel.

mr. M.L. Louisse
senior jurist bij De Nederlandsche Bank NV en
fellow bij het Instituut voor Financieel Recht aan
de Radboud Universiteit Nijmegen

Deze noot is op persoonlijke titel geschreven.

244

Ambtshalve toetsing consumentenkrediet

Gerechtshof Amsterdam
20 april 2021, zaaknr. 200.278.680/01,
ECLI:NL:GHAMS:2021:1231
(mr. Wessels, mr. Korsten-Krijnen,
mr. De Winter)
Noot mr. M.H.P. Claassen

Consumentenkrediet. Ambtshalve toetsing van precontractuele informatieplicht. Uitleg van begrip “geruime tijd”. Kredietwaardigheid is voldoende onderzocht. Vraag of aangaan van kredietovereenkomst verantwoord is, valt buiten bestek van ambtshalve toetsing.

[BW art. 7:60; Wft art. 4:34; Richtlijn 2008/48/EG art. 5, 6, 8]

Het hof moet ambtshalve beoordelen of aan de consumentenbeschermende bepalingen van Richtlijn 2008/48/EG is voldaan, zoals omgezet in het nationale recht (vgl. HvJ EU 4 oktober 2007, C-429/05, ECLI:EU:C:2007:575 (Rampion) en HR 12 februari 2016, «JOR» 2016/127, m.nt. Biemans en Van Poelgeest, r.o. 3.8). Ook in verstekzaken moet de rechter dit onderzoek ambtshalve verrichten.

Op grond van art. 7:60 BW moet een kredietgever de consument “geruime tijd” voordat deze door een kredietovereenkomst of een aanbod wordt gebonden, de in art. 5 en 6 Richtlijn 2008/48/EG voorgeschreven precontractuele informatie verstrekken.

Het hof stelt vast dat Freo (handelsnaam van Rabo Direct Financiering BV) aan [geïntimeerde] het “Europese Standaardinformatie inzake consumentenkrediet formulier” (hierna: het ESIC-formulier) heeft verstrekt. Gelet op art. 5 van Richtlijn 2008/48/EG – waaruit volgt dat bij een krediet als het onderhavige aan de precontractuele informatieverplichtingen uit dat artikel kan worden voldaan door verstrekking van het ESIC-formulier – is het hof van oordeel dat Freo de vereiste precontractuele informatie aan [geïntimeerde] heeft verstrekt.

Wat precies verstaan moet worden onder “geruime tijd” voordat de consument wordt gebonden (als bedoeld in art. 7:60 BW) moet steeds per geval worden beoordeeld. In het ESIC-formulier is vermeld dat de daarin opgenomen informatie geldig is van 10 juli 2015 tot en met 24 juli 2015. [Geïntimeerde] heeft voldoende tijd gehad de informatie uit het ESIC-formulier te doorgronden. Dat [geïntimeerde] zelf heeft besloten de overeenkomst al na vier dagen te ondertekenen, doet hieraan niet af.

Op grond van art. 4:34 lid 1 Wft dient een kredietverstrekker voorafgaand aan de totstandkoming van een kredietovereenkomst informatie in te winnen over de financiële positie van de consument en te beoordelen of het aangaan van de kredietovereenkomst verantwoord is. Freo heeft gesteld dat zij de kredietwaardigheid van [geïntimeerde] heeft gecontroleerd. Zij heeft ter onderbouwing daarvan diverse documenten in het geding gebracht. Bovendien is gebleken dat Freo de gegevens van [geïntimeerde] bij de Stichting Bureau Kredietregistratie (BKR) heeft opgevraagd. Freo heeft hierdoor voldoende gesteld waaruit kan worden geconcludeerd dat zij aan de daaruit voortvloeiende onderzoeksverplichting heeft voldaan.

In het midden kan blijven of Freo bij het aangaan van de overeenkomst met [geïntimeerde] het voorschrift van art. 4:34 lid 2 Wft heeft geschonden. Dit valt buiten het bestek van de ambtshalve toetsing. Met name dwingt Richtlijn 2008/48/EG niet tot een dergelijke ambtshalve toetsing, waarbij het hof verwijst naar de conclusie van A-G Kokott (ECLI:EU:C:2019:120, nr. 67 e.v.) voor HvJ EU 6 juni 2019, ECLI:EU:C:2019:467.

*Rabo Direct Financiering BV te Eindhoven, appellante,
advocaat: mr. A. van Hees,
tegen
[geïntimeerde],
niet verschenen.*

(...; red.)

3. Feiten

Het hof gaat in hoger beroep uit van de volgende feiten.

3.1. Op 7 juli 2015 heeft [geïntimeerde] via de website van Freo een doorlopend krediet aangevraagd ter hoogte van € 15.000.

3.2. Op 10 juli 2015 heeft Freo [geïntimeerde] digitaal en per post een (concept)overeenkomst gestuurd voor een doorlopend krediet met onbepaalde looptijd. In deze overeenkomst is (onder andere) een termijnbedrag opgenomen van € 275 per maand, een debetrente van 4,7% per jaar en een debetrente bij betalingsachterstand van eveneens 4,7% per jaar. Bij beide rentes is vermeld dat Freo de rente altijd mag wijzigen. In de begeleidende brief, ook gedateerd 10 juli 2015, heeft Freo [geïntimeerde] laten weten: “Neem de offerte op uw gemak en zorgvuldig door, u heeft 14 dagen de tijd om te beslissen.”

3.3. In de overeenkomst zijn de “Algemene Voorwaarden Freo Doorlopend Krediet” van toepassing verklaard. Freo heeft twee sets algemene voorwaarden in het geding gebracht, evenals het formulier “Europese Standaardinformatie inzake consumentenkrediet” (hierna: het ESIC-formulier). In het ESIC-formulier is vermeld dat de daarin opgenomen informatie geldig is van 10 juli 2015 tot en met 24 juli 2015.

3.4. [geïntimeerde] heeft de overeenkomst op 14 juli 2015 ondertekend.

3.5. Bij brief van 12 augustus 2015 heeft Freo de ook door Freo ondertekende overeenkomst (hierna: de kredietovereenkomst) aan [geïntimeerde] retour gestuurd. Freo heeft op diezelfde dag het kredietbedrag van € 15.000 aan [geïntimeerde] ter beschikking gesteld.

3.6. Freo heeft afschriften in het geding gebracht van documenten die zij van [geïntimeerde] heeft ontvangen. Het betreft, voor zover relevant, een rekeningafschrift d.d. 30 juni 2015 van een betaalrekening van [geïntimeerde] bij ING, een huurovereenkomst d.d. 1 juni 2015 voor de duur van zes maanden waarin een huurprijs van € 1.300 is overeengekomen (met [geïntimeerde] als één van de twee huurders), een arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd voor de periode van 6 april 2015 tot en met 30 november 2015, waarin een bruto salaris van € 2.500 per maand is overeengekomen, en een salarisspecificatie over de maand juni 2015. Daarnaast heeft Freo een overzicht uit haar interne systeem in het geding gebracht van de beoordeling van de aanvraag van [geïntimeerde]. In dit overzicht zijn ook de “BKR resultaten aanvrager” opgenomen. Bij de beoordeling is onder “Totaal” vermeld “Niet ok”. Daarnaast staat bij de beoordeling vermeld: “Override mogelijk”.

3.7. Freo heeft [geïntimeerde] bij brief van 11 april 2017 geschreven dat zij [geïntimeerde] een aantal